

FLACĂRA ROȘIE

Organul comitetelor orășenesc și raional P.M.R. Arad și al staturilor populare orășenesc și raional

Lucrările celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA. 21 (Agerpres). — TASS transmite: Lucrările Congresului al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au continuat la 21 octombrie cu dezbateri pe marginea Raportului de activitate al CC al PCUS, Raportului de activitate al CC al PCUS, Raportului de activitate al CC al PCUS și Raportului de activitate al CC al PCUS...

Ghitalev — că marele Program al construirii comunismului în țara noastră va fi îndeplinit. Mihail Suslov, secretar al CC al PCUS, care a luat cuvântul la dezbateri, a declarat că al XXII-lea Congres al partidului va intra în istorie ca un mare eveniment.

ce, în special de problema conștientizării în perioada conștientizării desfășurate a comunismului. El a proclamat ca anti-marxistă concepția revizionistă a lui Iugoslav în problemele statului.

Pentru 5000 kg porumb-boabe la hectar, în cultura neirigată!

Creșterea producției agricole vegetale și animale este o sarcină de mare însemnătate pentru dezvoltarea economiei noastre naționale. Directivile Congresului al III-lea al P.M.R. privind o creștere a producției globale agricole până în anul 1965 cu 70-80 la sută față de 1959...

nerilor și tehnicienilor agronomi care răspund de aplicarea regulilor agrotehnice începând de la pregătirea terenului și până la strângerea recoltei. Pe terenurile identificate s-au și efectuat lucrările pregătitoare necesare asigurării unor recolte sporite...

În țesătoria III-IV a uzinelor „30 Decembrie” comunistă Hermina Săldjan este bine cunoscută, ca una dintre muncitoarele care a pregătit la locul său de muncă numeroase tinere țesătoare.

Turnarea în miezuri întărite

Colectivul turnătorilor de oțel de la uzinele „Gheorghe Dimitrov” se străduiește să asigure o productivitate cât mai înaltă a muncii, să execute piese de cea mai bună calitate și cu un preț de cost cât mai scăzut.

Întărite pe cale chimică, prin care se pot obține piese cu dimensiuni apropiate de cele finite. De pildă, ghiarele de la vagoanele GVS fiind confecționate în miezuri întărite cu bioxid de carbon...

Aportul inovatorilor textiliști

La progresul tehnic și introducerea noului în producție, inovatorilor de la fabrica „Teba” își aduc din plin contribuția. Faptul acesta e confirmat de numărul crescut al inovatorilor...

nătășirea muncii și la obținerea de economii. Valoarea economică antecalculată depășește suma de 736.000 lei. Ca urmare a preocupării comitetului de partid, a măsurilor luate, s-a îmbunătățit și activitatea colectivului de inovații...

Pe terminate cu însămînțarea grâului

Intensificând în ultimul timp ritmul lucrărilor din campania agricolă, unele gospodării de stat și gospodării colective din raion au reușit să se apropie de sfârșit cu însămînțarea grâului. Dintre gospodăriile de stat cea mai avansată este GAS Nădlac...

Pe terminate cu însămînțarea grâului. Dintre gospodăriile de stat cea mai avansată este GAS Nădlac, care ieri mai avea de însămînțat mai puțin de 30 hectare. În această gospodărie s-a terminat și pregătirea terenului pentru însămînțări.

Pregătiri în vederea deschiderii învățămîntului agricol

La secțiunea agricolă a Statului popular raional s-au primit zilele acestea vești despre felul cum se pregătesc gospodăriile colective din raionul nostru în vederea deschiderii învățămîntului agricol de masă...

La secțiunea agricolă a Statului popular raional s-au primit zilele acestea vești despre felul cum se pregătesc gospodăriile colective din raionul nostru în vederea deschiderii învățămîntului agricol de masă...

Muncitoare fruntașă, deputată harnică

Puștile, pe unde vine strada dr. Darani? — I-am întrebat pe primul copil ce mi-a lăsat în cale. — Imediat după colț. Dar pe cine căutați, mă, întreabă el curios. — Po deputatul circumscripției. — Noli avem deputată — spune mîndru copilul. O cheamă Terebeștean. Vreți să vă conduc?

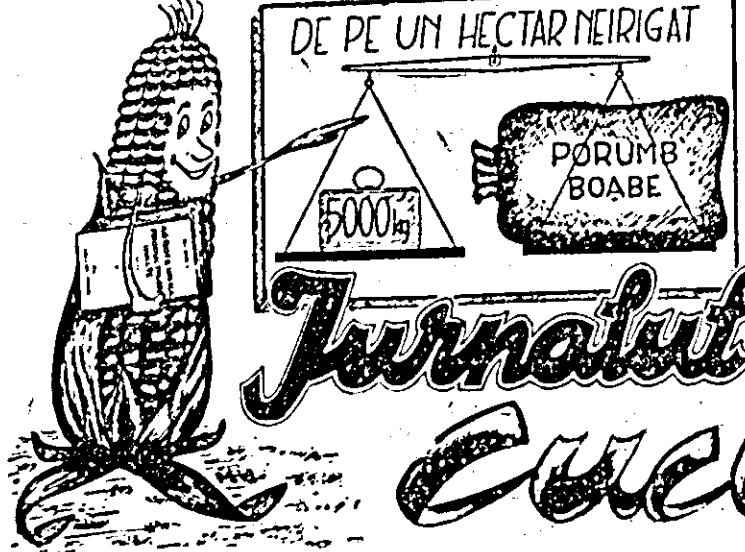
Pe Elena Terebeștean, deputata circumscripției electorale orășenesc nr. 121 din cartierul Aradul Nou, am găsit-o muncind alături de alți cetățeni la amenajarea grădiniței de copii din strada Darani. Români, germani și maghiari, înfrății în muncă, sub conducerea organizației de partid, au început această acțiune în urma propunerii făcute încă la începutul anului.

Pe terminate cu însămînțarea grâului

Intensificând în ultimul timp ritmul lucrărilor din campania agricolă, unele gospodării de stat și gospodării colective din raion au reușit să se apropie de sfârșit cu însămînțarea grâului.

Pregătiri în vederea deschiderii învățămîntului agricol

La secțiunea agricolă a Statului popular raional s-au primit zilele acestea vești despre felul cum se pregătesc gospodăriile colective din raionul nostru în vederea deschiderii învățămîntului agricol de masă...

Jurnalul AGRONOMULUI Cucuruz

Bună ziua, dragi oameni ai muncii de pe ogoarele raionului și orașului Arad! Uii că m-au trecut nădușelile cit am alergat pe la unit și pe la alții. Nu e glumă să ajungi pe tot locul citu-tu raionul de întins. Și să știți că m-am grăbit nevot mare, să dau pe la gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective, ca toate se grăbesc să sîrșească acum cullesul porumbului. Și nu aș vrea nici în ruștul capului să rămîn fără să trec colea, în jurnalul meu, care-i răspunsul stăruirii în asta toamnă. Dar vorba ceea, cine caută găsește...

Sînt hotărît să vă ajut, pe voi, oameni ai muncii de pe ogoarele raionului și orașului Arad, ca să culegeți de pe suprafețe cit mai mari cite 5000 kg de boabe de cucuruz la hectar, fără irigații. Acesta e scopul meu! Așa dar, de acum vom lucra împreună. Eu am să trec

Jurnalul AGRONOMULUI Cucuruz

mă. De ce chiar Cucuruz? A pot asta vine de la: „Cucuruz cu frunza lată Tu ne dai roada bogată”. Și așași că eu am învățat la școala frunțărilor recoltei bogate. Aici am dobîndit o multime de cunoștințe despre porumb. De altfel, să știți că specialitatea mea e cultivarea porumbului neirigat. La școala despre care v-am spus, am învățat cum se pot culege cite 5000 kg de porumb-boabe la hectar, fără irigații.

Muncitoare fruntașă, deputată harnică

Pe Elena Terebeștean, deputata circumscripției electorale orășenesc nr. 121 din cartierul Aradul Nou, am găsit-o muncind alături de alți cetățeni la amenajarea grădiniței de copii din strada Darani. Români, germani și maghiari, înfrății în muncă, sub conducerea organizației de partid, au început această acțiune în urma propunerii făcute încă la începutul anului.

Pe Elena Terebeștean, deputata circumscripției electorale orășenesc nr. 121 din cartierul Aradul Nou, am găsit-o muncind alături de alți cetățeni la amenajarea grădiniței de copii din strada Darani. Români, germani și maghiari, înfrății în muncă, sub conducerea organizației de partid, au început această acțiune în urma propunerii făcute încă la începutul anului.

Secția I-a mobilă de la IOH „Aradul” a fost înzestrată cu o mașină modernă de rîndelat. Ea a înlocuit lucrul manual, ridicînd calitatea și productivitatea muncii.

CITIVA PUMNI

Povestire de
M. SADOVEANU

A doua zi, înainte de începe-
rea instrucției, Simina se apro-
pie de Dănilă.

— Măi Dănilă măi! Ino-odată,
măi Dănilă...

— Da-nu și-am cetit-o leri de
trei ori? Acu ar trebui să ști
s-o spu pe de rost, ca fa
teorie!

— O știu eu, măi Dănilă, dar
tot mai ceteste-mi-o odată...

Cu vorbele acestea, Simina
scose o hirtie unsuroasă și bo-
rita și o întinse lui Dănilă.

— Hai, măi Dănilă, c-apoi
mergem iar la ille!

Dănilă își șterse mîinile de
genunchi, tuși, apucă hirtia din
mîna lui Simina, mal tuși odată
și începu să citească:

„Scumpul meu lubit! Mal în-
tăi de toate doresc ca mica mea
epistolă să te întimpline în mo-
mentele cele mal forclite ale
sănătății dv., despre mine veți
ști că sint bine sănătoasă și aș
vrea să știu și despre d-ta cum
o ducl cu serviciul militar. Să
știți că a venit pe la tătucu Ion
a Petrel și mo cerut de la tătucu
și tătucu a zis că cum
oi vrea eu așa să fie da
eu am vrut să te întreb
întăi pe tine aș vrea să știu
cum te află a venit Ioana a Pe-
trei da eu vreau să-ți spun întăi
pe să văd ce zici tu și aș vrea
să știu cum o ducl cu meliția
dar eu numaldeclt am vrut
să-ți spun și ție, a ta iubită
Ileana Cumpăță. Scrisă de mine
Gheorghie Băluță.”

— Bun, zise Simina, vezi, bre
Dănilă, că tot ține Ileana la
mînel Las' că mergem noi la
domnul Ille!

— Instrucția începu. Sergentul-
major Anton intră în cameră și
zise căprariilor:

— Florescu, măi și tu, Cloba-
nu! luați sama, azi are să dea
domnu căpitan prin plutoanel!

— S' trăiți, don sergent-ma-
jor, am înțeles.

— Ei, la să vă vădi!

Sergentul-major era un bun-
duc scurt și gros, cu capul mare;
fața bună cu ochi căpril,
umezi și tulburi, și c-o părecho
de mustăți castanii bine răsū-
cite. Totdeauna mirosea a vin.
Era în reangajarea a trela —
soldat vechi, vulpe bătrînă, știa
cum să învîrtă trebile; el era
totul în companie. Povestea de
o bucată de vreme despre o
campanie în Dobrogea contra
lăcustelor, campania 77-78 zice-
cea el... Vorbea colorat și fru-
mos, cu multe glume și obser-
vații frumoase. Venise de-acolo
cu o amintire îndulcătoare mal
cu samă: vin bun și lăftini!

Căprarul Florescu comandă ci-
tova mișcării. Lăzărul rămînea
la urmă.

— Măi Nevoile zise Anton, al
să ne dal de rușine, măi! Co
al, măi? dormi în front?

— Trăiți, don sergent-major,
ingînă Lăzărul, cu ochii po sus;
așa-s eu din fire...

— Ești bolnav?

— Nu-s bolnav...

— Ba nici sănătos nu-l, don
sergent-major zise Holoacă.

— Da' ce are, Dascăle? Il
doare vătămătura?

— Nu, din frică l se trago
asta, don sergent-major.

— Tac, bre!

In clipa asta un glas gros
izbucni în sală, la intrare:

— Antoanel!

— Ordonăți strigă cit ce pu-
tu sergentul-major, prăbușindu-
se pe ușa.

— Domnu căpitan zise după
o clipă căprarul Florescu... Apoi
se încruntă și arătă pumnul lui
Lăzărul: Mă Săracu, să dea dra-
cul să greșești cînd o îl domnu
căpitan alee!... c-apoi cu mine
al de-a face. Să dea dracu să...
să... greșești... na, eu îl-o spun...
să... să... să mă pulo la inchi-
soare pentru tine...

Lăzărul oțî și nu zise nimic.

— Măi Săracu! da' să lucrați,
măi!

— Iaca vineți șopti căprarul
Clobanu.

— Psi! luați sama! șule-
ră Florescu, îngălbîndu-se.
Drept! Pentru onor, armi!

Căpitanul intră, volnic și gros
cit un taur, cu cap mare tuns
scurt, cu bărbă rasă, rovarată
peste guler, cu mustăți stufoase.
Ochii negri și lucitori ca două
picături de păcură, de abla se
vedeau sub fruntea sprincenată.

— El, la să văd, măi băieți,
zise el, să nu care cumva să
mă dați de rușine! — Comandă,
Florescu!

Florescu începu să bîlbîie.

— T... trăiți, don căpitan, să...
să... să comand minuire.

— Da, minuire de armă. Să
vădi!

Căprarul comandă cîteva miș-
cări. În tăcere adîncă, se au-
zea numai șurubul șoptelor și
făcutul armel.

Prodigioasa operă a regretatului scriitor M. Sadoveanu e
pătrunsă de la un capăt la altul de un profund caracter pa-
triotic, de o căldură dragoste față de popor, de o nemărgini-
tă simpatie față de toți asupriții.

Cunoscător al vieții populare, însușit de o concepție
democratică, el redă în operele sale, cu o neegalată artă,
condițiile de viață ale maselor populare.

Redăm mai jos una din povestirile sale intitulată în mod
expresiv „Cîtiva pumni”, în care demască cu vigoare carac-
terul reacționar al vechii armate, sălbăticia cu care solda-
ții — oamenii de rînd din popor — erau băuți, terorizați.

— E fricos, șopti Anton, lun-
gînd pușin capul spre căpitan.

— El, fricos pe dracu e moa-
le, domnule! e adormit. Deș-
teaptă-te, Lăzărul, că are să fie
rău dacă nu te vei deștepta.
Căprarul Florescu, laca, ț-i-l dau
pe samă!

— Am înțeles, s' trăiți! don că-
pitan!

— Blne, te-oi vedea! Anton
dădu fur din cap: Așa-l!

Căpitanul leși: în urma lui
leși și sergentul-major, după ce
șopti rîzînd:

— Ți-am spus eu!

Florescu gemu, își culcă arma
pe un pat, se încruntă și își
puse mîinile în solduri. La frică
și la minie, blbîbia totdeauna:

— El, ce... ce... ce ț-am spus
eu, măi Săracu? — ce ț-am spus
eu, măi... ț... ț-am spus...
să... să lucrezi mal viu... măi...

Un rînjînt cludat prefăcuse
fața căprarului: ochii sticleau
răi și aprigi, fruntea se încrețî-
se, sprincenele se lăsaseră po
ochi, în gura cu buze răsfîrîte
dîntii sticleau ca la o flară.

Spatelii se corogise mal tare.
Așa, cu mîinile în solduri, se
apropie de Lăzărul.

— Trăiți, don căprar, nu mă
bate, așa-s eu din fire... nu... nu
mă bate!

— Lasă-l don căprar, ingînă
Holoacă, uite cum tremură...
val de capul lui!

— Ho-hel nul!

Cînd ajunse lîngă soldat, oda-
tă își ridică amîndoi pumnii și-l
repezî în obraji galbeni de frică.
Lăzărul începu să tremure
ca o frunză.

— Lasă-l, don căprari corcă
lar Holoacă.

— Nul icni Florescu.

Pumnul se abătî în pleptul
lui Lăzărul, deasupra pîntecelui.
Soldatul șovăi și se lăsă pe vine,
cu mina la inimă. Val de mi-
noi!

— Val de mine? te faci? Las'
că-ți arăt eu val de mine! Și
poel poel poel pumnii începură
să cadă ca ciocanele în capul
soldatului.

— Val de mine? te faci, hai!
Val de mine? Din pricina ta, să
minie eu închișoare!

Lăzărul scoase un țipăt înă-
bușit, ascuțit, și se întinse ca
fulgurul cit era de lung, pe as-
falt — sub fața întunecoasă a
căprarului. Și deodată începu
să horească, ca un porc în-
junghiat, care își varsă singele
și pe gură și pe rană: Hul
hul hul hul! La flecare horecă-
tură corpul tresărea și se ridica
tremurînd de la pîmint; o spu-
mă gălbule leșea pe gură și pe
nas și-l îndușea.

Florescu se îngălbîni și se tra-
se, fără de nici o vorbă, într-un
colț de pat. Clobanu se repezî
afară s-aducă apă. Pantellimon
leși din rînd, sculptă îngreșoat
și se alătură de o fereastră;
acolo începu să privească cu
luaro-amînte în curtea căzărnil.
Holoacă se strîmbă și două
lacrimi îl izvorăi în tăcere din
ochi.

— Măi Lăzărul, zise el, moale,
măi Lăzărul, scoală, măi; scoa-
lă, că laca, acuși vine domnul
căpitan; scoală, bre!

Dar Lăzărul hărăcia înainte
și se zbătea, și spuma se gră-
mădea necontenit pe fața lui.
Deodată țipă ră ascuțit:

— Val de mine! val de mi-
noi!

Un spasm mal greu îl zgudul.
Începu să bată cu pumnii în
asfalt și pîntre hărăcitură oftă:
Ofti hofti oofti! Val de mine, val
de mine! ofti hofti oofti! ma-
mă-mană, măscuțică, mămuică,
ofti ofti mămuică-mămuică!

Soldații se uitau mîioși, cu
fețele încrețite. Cîtiva pîn-
geau în tăcere, Florescu încre-
menise, nu zicea nimic.

Clobanu aduse apă, udă pe
Lăzărul, — degeaba! Bătea în-
ainte cu pumnii și cu capu-n as-
falt, țipa și gemea.

— Ce să fac? zise Clobanu!
mă duc să chem pe domnu ser-
gent-major. Ți leși.

Fața căzutului era îngrozî-
toare: galbenă ca de mort, în-
crețită pînă de spumă gălbule,
cu gura strîmbă. Din ochii în-
chiși curgeau lacrimi.

— Val de mine! val de mine!
ofti hofti oofti oofti! mămuică-
mămuică!

— Ce-l, ce este? strigă ser-
gentul major, intrînd: ce s-a
întimplat, ha? Țoți întoarseră
spre el fețe șpălate, dar ni-
meni nu răspunde.

Anton se apropie, se uită ple-
cîndu-se puțin, și se trase în-
napoi cîtiva pași. Normalistul se
alătură de umărul lui și zise în-
cet:

VIAȚĂ CULTURALĂ

OMAGIU

Maestru'ui M. Sadoveanu

Cînd m-ai luat de mîna, eram doar atîtluca
Prin țara fermecată, alături de Lituca.

De atunci, atîta vrajă și taină și candoare,
M-ai dat să gust din slova-ți cu scăpărări de soare.

Prin stuhuri și ostroave, cu colț de rat, sîhastru,
M-ai dat în palme-arta pe Cocoștră Albastru.

Și-n vertice moldave, cu soarele-n cascadă,
Al revîrsat în mine parfum de Flori din Nadd.

La Hanul lui Ancuța, în nopți cu albe creste
M-ai dat să sorb din olul cu vin și cu poveste

și de Cocor alături, am tras brazdă cu plugul
Să îngropăm sub brazdă vremii amare, fugul.

Oricit de multe doabe-n clochînt de ani azi număr,
Eu te-am smîțit aproape cu brațul tău pe umăr.

Maestre Sadoveanu, mă țarîd că cutez
Modestul meu omagiu la seculu-ți să-l așez,

Dar vreau să știu, că vîlăa-ți și slova ta fierbînte
Mereu va fi alături de mersul nost'naînte.

LIGIA TAMȘA

Corneliu Baba: Mîntrea Cocor.

O invitație de onoare

Recent, taraful din comuna Fi-
riteaz a primit din partea Radio-
difuziunii și televiziunii romîne
din București invitația de a pre-
zenta un spectacol pentru tele-
spectatori. La această invitație
în ziua de 26 octombrie taraful

Cartea tehnică — izvor de prețioase învățăminte

Pe lângă cabinetul tehnic al u-
zinelor „Gheorghe Dimitrov” func-
ționează și o bibliotecă tehnică
condusă de tov. ing. Gheza Bo-
log. Biblioteca tehnică pune la
dispoziția muncitorilor, ingineri-
lor și tehnicienilor din uzină pe-
ste 13.000 de volume și o serie de
publicații periodice și reviste de
specialitate din zece țări. Ca ur-
mare a sprijinului primit din par-
trea comitetului uzinal de partid,
al comitetului sindical, numărul
cititorilor a crescut sîmțitor, a-
jungînd la 1058. Aprecînd ajuto-
rul prețios pe care cartea tehnică
il constituie pentru ridicarea ni-
velului lor profesional, numărul
cititorilor fruntași din rîndul
muncitorilor este în continuă creș-

UCENICIA LUI JAKOBI

de ANTON BREITENHOFER

Anton Breitenhofer scrie cu
predilecție despre mediul mun-
citoresc. Culegerea aceasta,
care înmănușează povestiri
din două volume apărute în
limba germană („Din zilele
noastre” — 1959 și „Ucenicia
lui Jakobi” — 1960), alcătui-
te o sugestivă reconstituire
a vieții muncitorești. Asistăm
la luptele duse de clase mun-
citore împotriva fascismului,
în care s-au călît luptă-
tori revoluționari, lucrătorul
german Wilhelm alături de
romînul Munteanu și de un-
gurel Szabo („Al cincispreze-
celea”), cînd s-au opus pri-
mele rezistențe la dezmațul
șteretului hitlerist („Pantalo-
najele”). Participăm apoi la efor-
turile tenace ale celor dinții
directori munc-

tori, după na-
șionalizare, stră-
duindu-se să
conducă uriașe
combinate, lup-

tînd împotriva sabotajului
dușmanului de clasă, birînd
propria lipsă de experiență,
 („Ucenicia lui Jakobi”).

Dirigența și pasiunea în mun-
că a directorului comunist
Franz Jakobi poartă o aureo-
lă romantică, potîrîvă anilor
acelora de început, de plonie-
rat eroic muncitoresc. Lumi-
nosul portret al lui Jakobi,
creionat cu sobrietate, printr-o
suliță de întîmplări scurte,
dramatice — reprezintă omagiu
prozatorului adus clasei mun-
citore.

Faptul că dragostea și în-
crederea față de frumusețea
morală și puterea creatoare a
clasei muncitore constituie
leitmotivul prozel lui Brei-
tenhofer nu este întîmplător.
Destinul scriitorului se ase-
măna în lințiile esențiale, cu
cel al eroului său preferat
Jakobi.

Dar, nu numai Madam Bratu
și Matache trebuie să se deba-
tăzeze de apucături și concep-
ții vechi. Sub influența colectiv-
ului în care trăiesc, tînarul
Dinu renunță la anumite ten-
dențe individualiste, Silvia do-
bindește încrederea în pro-
prile forțe, sentimentul demni-
tății, etc.

Recum se vede, Florian Pe-
tra prezintă în plesa sa nume-
roase caractere interesante. A-
lături de Silvia, un personaj

tele unei educații sănătoase în
școală și familie.

Maș pușin reușite sint perso-
najele Dinu și Sanda, al căror
dialog e pe alocuri nesemnifi-
cative pentru economia plesci.
Încercînd problematica acestora
cu amănunte de prisos și fră-
nînd desfășurarea acțiunii dra-
matico pe linia conflictului prin
clipal. Aceasta se resimte înde-
sebi în actul I al plesci.

Strădanțiile colectivului tea-
trului arădean de a pune în
scenă plesa lui Florian Petra și
inscriu pe linia năzuințelor să
de-a contribuția la promovarea
noului nostru dramaturgii, ce-
oferi spectatorilor exemple
demne de urmat în ceea ce pre-
vedește profilul moral al omni-
de tip nou.

De aceea plesci „In noaptea
asta nu doarme nimeni” i s-a
asigurat o bună distribuție. În
rîndurile cărela fac parte E-
tina Bodi, artistă emerită, Valen-
tino Daln, Constantin Adamo-
vici, Izabela Stănescu și Al-
Regia artistică o doține Eug-
Mercus.

Spectacolul de premieră al
plesci „In noaptea asta nu do-
arme nimeni” va avea loc în
cursul săptămînilor viitoare.

M. MIHAILĂSCU

„In noaptea asta nu doarme nimeni”

sonajele plesci de debut a
lui Florian Petra se desfășoară
pe fundalul unuia din cele mal
obișnute, și în același timp
caracteristice evenimente ale
zilelor noastre: transformarea
unei vechi mahalale într-un
cartier muncitoresc modern,
vrednic de epoca construcției
socialismului. Personajele plesci
— muncitori și muncitoare —
sint în așteptarea unui eveni-
ment de seamă în viața lor:
dimineața se vor muta din lo-
culnele lor vechi în noul bloc,
în apartamentele confortabile ce
le-au fost puse la dispoziție.

Dar, nu în aceste constă
semnificația plesci și nu acesta
e motivul pentru care: „In
noaptea asta nu doarme ni-
nimeni”. Mutarea în noua lo-
culnă dobîndește în lucrarea

tate cu acesto îndatoriri. A
doua poziție e aceea a vinză-
torii de vechituri Madam Bra-
tu și a șoferului șperțar Mata-
che, „oralul” mahalalei, oameni
neînștiși, îmblîciți de concepții
retrograde.

Conflictul se ascute odată cu
sosirea lui Matache. El revine

In curînd a doua
premieră teatrală

atrás nu de remuscările pe care
ar fi trebuit să l le crezeze
atîtudinea față de Silvia, soția
sa, pe care o părăsise, ci de
perspectiva mutării în blocul
nou.

Madam Bratu și Matache se
dovedesc încorigibili. Prima, nici
nu primește repartiție în noul
bloc, întrucît „profesia” sa nu-l
dă dreptul la aceasta, iar al
doliea va trebui să-și caute lo-
cul în altă parte: Silvia, pe
care a tiranizat-o ani de-a rîndul,
nu mal e dispusă la com-
promisuri.

Cu simț de răspundere

Adunarea generală pentru care de seamă și alegeri și e-ventiment important în viața organizației de bază, Comunității de la G.A.S. Peleca au întâmpinat acest eveniment cu succes frumose. După ce au ascultat darea de seamă prezentată de tov. Nicolae Pășărică, s-au spus deschis părerea. El a apreciat succesele, dar s-au spus și principiile și așu-pra lipsurilor, venind cu propuneri pentru eliminarea lor. Lucrările admărilor generale, s-au caracterizat prin combativitate, prin simț de răspundere cu care au discutat comunitățile problemele de bază ale gospodăriei.

Mereu înainte

La discuții au participat 80 la sută din totalul membrilor de partid. Printre primii a luat cuvântul tovarășul Alexandru Ciobanu, mecanic șef.

Fără îndoială — spunea el — gospodăria noastră a obținut succese importante. La producția de grâu, bunăoară, am obținut anul acesta o producție sporită, cu 200 kg mal mult ca anul trecut. Toate sectoarele s-au dezvoltat. Nu stăm în loc și în acest moment. Mergem numai înainte atât în sectorul vegetal dar mai ales în sectorul zootehnic.

Completând această idee, tov. Vasile Pop a adăugat:

Cunoaștem această gospodărie încă de la începuturile sale, aproape din născut, fără mijloace moderne mecanizate, fără salmă, a devenit o gospodărie puternică, o unitate agricolă socialistă model pentru locuitorii din jur. Odată cu gospodăria a crescut și organizația de bază, noi, comunității. Toate succesele se datorează conducerii de către organizația de partid, muncii politice pe care a desfășurat-o pentru educarea comunității a muncitorilor, pentru mobilizarea lor la îndeplinirea sarcinilor ce izvorăsc din hotărârile partidului și guvernului.

Intr-adevăr, nu-i întâmplător că lucrurile merg bine. Munca politică de masă a devenit mai concretă, iar comunității, cei mai mulți dintre ei, sînt adevărate exemple în muncă. Tovarășii...

Pentru 5000 kg porumb-boabe la hectar, în cultura neirigată!

(Urmare din pag. 1-a)

de cultură. După terminarea lucrărilor de irigații, principalele lucrări vor trebui să fie îndreptate spre buna întreținere a terenurilor destinate culturii porumbului. La rândul lor, SMT-urile, prin brigăzile lor de trac-toriști, vor trebui să asigure mecanizarea lucrărilor necesare culturii porumbului și să le efectueze la timp și în bune condiții. Pentru cooptarea colectivităților în sporirea producției de porumb, e necesar ca în toate gospodăriile colective să se aplice sistemul retribuției suplimentare pe brigăzi, echipe și oameni, iar sistemul penalității SMT-urilor să fie de asemenea folosit pentru mobilizarea trac-toriștilor la efectuarea în cele mai bune condiții a lucrărilor de care depinde o producție sporită de porumb.

Perioada de iarnă să fie folosită în toate gospodăriile de stat și colective pentru îmbogățirea cunoștințelor cu privire la tehnica porumbului a celor cărora li s-a încredințat să răspundă de această sarcină. Toți colectivitățile și muncitorii din brigăzile și echipele cărora li s-a reparat lucrurile pentru porumb să fie încadrați în cursurile agricole, unde să li se predea pe înțelesul lor, de către ingineri, tot ce trebuie să cunoască și să aplice în practică la vederea obținerii unei producții sporite de porumb la hectar.

Succesul luptei pentru obținerea unei producții mari de porumb va trebui asigurată printr-o intensă muncă politică desfășurată de către organizațiile de partid de la sate. Ele vor trebui să desfășoare o astfel de muncă politică încât să facă din fiecare lucrător de pe ogor un luptător înțelegător pentru o producție sporită de porumb.

Plană la viltătoarea recoltă de porumb avem în față un an înțeles. Să nu uităm însă că în fiecare lună din acest an trebuie executate o serie de lucrări și trebuie luate toate măsurile care sînt îndreptate spre atenuarea pierderilor unei producții de cel puțin 5.000 kg boabe la hectar în cultură neirigată. Să munca deci în acest an în așa fel încât la recoltarea să putem raporta partidului și guvernului că am îndeplinit întocmit această sarcină de mare răspundere, că oamenii muncii de pe ogoarele ralionului Arad sînt luptători neobosiți pentru sporirea rodniciei pămîntului, sarcină trasată de cel de-al III-lea Congres al partidului.

răși ca Mihai Bella, Gheorghe Tigău, Dumitru Trifu, Alexandru Fablan, Iancu Monea și alții membri de partid, sînt muncitorii harnici, gata oricînd să nu-și precupească eforturile pentru a da viață sarcinilor de partid și profesionale ce li se încredințează. Cu asfel de oameni, campaniile agricole din acest an s-au desfășurat în condiții corespunzătoare, efectuîndu-se de cele mai multe ori, numai lucrări de calitate.

Prețul de cost — oglinda muncii

În darea de seamă și în discuțiile s-au făcut multe referiri la prețul de cost al producției. Comunității au arătat că acolo unde se lucrează bine, unde munca e judicioasă organizată, unde există un control exigent,

Adunări de dări de seamă și alegeri în organizațiile de partid

permanent și eficace, acolo prețul de cost e scăzut. Și, dimpotrivă, unde slăbește controlul, ori sînt lacune în organizarea muncii, acolo prețul de cost e ridicat. Așadar, prețul de cost reflectă cu precizie, fără a ține cont de cauze „obiective” sau „subiective”, la fiecare produs în parte, cum s-a muncit.

În reducerea prețului de cost la această gospodărie s-au înregistrat anumite succese însă nu pe măsura posibilităților. La producția de lapte și de lînă prețul de cost a fost sub cei planificați. Aceasta pentru că s-a pus un accent deosebit pe sporirea numărului de oi, mari producătoare de lînă, iar pe de altă parte, animalele, vacile în-deosebi, au fost îngrijite cu simț de răspundere. Dar, comunității au afirmat — și pe bună dreptate — că gospodăria de stat, a dat în acest an, produse cerealiere și animale la un preț ridicat. De ce? Discuțiile au dat răspuns la această întrebare.

— Nol producem mult — a spus tov. Carol Balaz — dar scump. Atît biroul organizației de bază cît și consiliul de conducere al gospodăriei n-au făcut totul în această privință.

Au slăbit exigenta, controlul. Au fost cazuri cînd chiar și unii membri de partid au lucrat neglijent. În brigada tov. Iosif Toth, la culesul porumbului, s-a făcut prea mare risipă. După cules s-au găsit cite 8 ștuleți de porumb pe fiecare rînd. Dacă tov. Toth e criticat, se supără. Neglijența aduce prejudicii mari. Nu s-a lucrat bine nici în brigada condusă de tov. Ilie Barbu, unde organizarea muncii lasă de dorit.

Neglijența aduce, într-adevăr, prejudicii prețului de cost. Tov. Dumitru Ciocuban, Gheorghe Cotuna, Trifan Moldovan, Ștefan Andra, Iosif Szomor, Gh. Tigău, Andrei Coserey și alții, au citat și alte fapte care prejudicelază asupra prețului de cost. Unele lucrări agricole sînt efectuate cu intruzări și de calitate proastă. După culesul mazărilor s-au efectuat arături. Această cultură a răsărit a doua oară mal des ca la însămînțările normale. Ce s-a întâmplat? Mazărea a fost culeasă cu intruzare, în timpul zilelor călduroase și s-a scuturat. Dacă se lucra din mîncașă, seara pe rouă, cu elvea zile mal devreme, se puteau evita pierderile mari de produse. La cultura de floarea-soarelui, producția a fost mică pentru că s-a însămînțat într-un teren sărăcos, lucrat superficial. O sporire a prețului de cost se înregistrează și la cultura de porumb, pe de o parte pentru că producția n-a fost corespunzătoare pe întreaga suprafață, iar pe de altă parte pentru că se cheltuiește un volum prea mare de forță de muncă, plătită cu sume însemnate, la manipularea recoltei de porumb. Se plătesc muncitorii cu ziua la sfîrșit de porumb, la încercat și descărcat, unde din cauza unui control insuficient se înregistrează cheltuieli prea mari.

De aceste lipsuri se face vînovat biroul organizației de bază. El a controlat și îndrumat consiliul de conducere în realizarea planului, dar a scăpat din vedere o asemenea problemă importantă cum e prețul de cost. Combaterea neglijenței, a risipel, spîrșirea inițiativelor valoroase, educarea muncitorilor în spiritul dragostei față de muncă, a grîji față de avu-tul obște, trebuie să stea mereu în atenția organizației de bază, ca obiective principale ale muncii politice de masă.

P. DUMITRU

Luna prieteniei romino-sovietice

Crește numărul abonamentelor la presa sovietică

În aceste zile, comisiile ARBUS din întreprinderi și instituții desfășoară o bogată activitate. Ele organizează conferințe, recenzii, simpozionuri, confecționează fotomontaaje care oglîndesc pe larg realizările din uniunea Sovietică.

O preocupare de seamă pentru comisiile ARBUS o constituie și mărirea numărului de abonamente la publicațiile sovietice. Ca urmare a acestui fapt, în ultima vreme, numărul de abonamente la presa sovietică a crescut foarte mult. Budaora, la Fabrica de confecții au fost făcute 289 de abonamente la diferite publicații sovietice, iar la revista „Veac nou” — 71 abonamente.

Rezultate frumoase au obținut și comisiile ARBUS de la fabrica „Libertatea”, care a făcut 174 abonamente, fabrica „Teba” — 380 abonamente, „Iosif Rașchet” — 160 abonamente, „zinele” — 30 Decembrie” — 300 de abonamente și multe altele.

La căminele culturale

Pentru a crea posibilități și mai mari activităților culturale din ralon în scopul desfășurării unei propagande eficace pe marginea uriașelor realizări obținute de constructorii comunismului din U.R.S.S., Casa raională de cultură a repartizat recent celor 49 cămine culturale un bogat material format din plante, fotomontaaje, grafice etc. Acest material va fi utilizat în cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice, în vederea popularizării cuceririlor științifice și tehnice sovietice.

Funeraliile marelui scriitor MIHAIL SADOVEANU

Sîmbătă, 21 octombrie, cetățenii Capitalei au condus pe ultimul său drum pe marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu.

Începînd de dimineață, mii de bucareșteni au continuat să treacă prin fața catafalcului așezat în holul Ateneului R. P. Romine, aducînd ultimul lor salut strălucitului om de cultură și cetățean de seamă al patriei noastre.

Răsuna grav acordurile marșurilor funebre. La catafalc fa-de gardă membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat și al guvernului, academicienii și alți oameni de știință, artiști și cultura, muncitori, studenți, elevi.

So schimbă ultima gardă. Catafalcul este strălucit de tovarășii Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coiu, Ștefan Voltec, Mihail Dalea.

La ora 11, scrierul cu corpul ne-insuflit al lui Mihail Sadoveanu, purtat pe umerii de academicienii și alte personalități de frunte ale vieții culturale și științifice, este scos din holul îndoliat al Ateneului R. P. Romine și așezat pe carul mortuar.

Începe mingul de dolliu. Sînt prezenți conducătorii al partidului și al statului nostru, conducătorii al instituțiilor centrale și organizațiilor de masă, academicienii și alți oameni de știință, artiști și cultura, reprezentanții al oamenilor muncii din marile întreprinderi bucareștene, membrii familiilor defunctului.

În largă plată a Palatului R. P. Romine, pe strălucite în-cinate căldirile Ateneului o mulțime tăcută de admiratori al celui mai mare artist al prozei rominești au luat parte cu ple-tate la desfășurarea mingului de dolliu.

În fața Ateneului o companie de onoare cu drapel îndoliat prezintă onorul.

Lîndul cuvîntului, tovarășul Ștefan Voltec, membru supleant al Biroului Politic al CC al PMR, vicepreședinte al Consiliului de Stat, a spus:

Cu profundă durero ne despărțim astăzi de marele scriitor al poporului român — Mihail Sadoveanu — creator al unei vaste și nepieritoare opere literare, strălucit cărturar, patriot înfăptuit, exemplu de artist cetățean.

Opera sa literară, izvorită dintr-o adîncă cunoaștere a vieții, reflectă, într-o formă de înaltă măiestrie artistică, trecutul du suferinței și frămîntării ale mar-sole populare, năzuințele lor spre libertate și progres social.

Neîntrecut cîntăreț al frumuseții țării, maestrul al limbii literare, Mihail Sadoveanu a găsit drumul spre sufletul poporului, care l-a îndrăgit opera.

I-a fost dat lui Mihail Sadoveanu marea forțiere de a trăi — în zilele de după eliberarea patriei — epopeea luptei mase-lor largi populare pentru cons-truirea societății noi, socialiste.

În lîndul poporului, sfîrșind al-turi de el tîmpan înnoitor al vieții pe care acesta și-o făcuse, crezînd din toată inima — așa cum mărturisise el însuși: „în-tr-o literatură care face pe om mai erotic, mai generos, mai ferici-t”, Mihail Sadoveanu și-a încununat opera cu o seamă de eroi, care se numără printre cele mai reprezentative ale noi-noastre literaturi realist-socialiste.

Marile scriitor a fost în ace-lăși timp un însuflit militant pe tărîm obște și în viața de stat, un neobosit luptător pentru cauza păcii, a socialismului și prieteniei între popoare.

Pentru întreaga sa activitate de strălucit creator în domeniul literar, de patriot luminat și democrat convins, poporul l-a înconjurat cu respect și dragoste, alegîndu-l în funcții de mare răspundere, în statul nostru democrat-popular, în organizațiile obștești.

Prăzîndu-l bogata activitate artistică și cetățenească, Partidul Muncitoresc Român și Conducerea de stat l-au distins cu ordine și medali; l-au acordat înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Trăduș în zeci de limbi, răs-pîndită în milioane de exem-plare, opera sa pătrunsă de un căld umanșin, a găsit un larg ecou în inimile popoarelor din multe țări ale lumii.

Susținînd și făcînd larg cunoscută politica externă de pace și coexistență painică a Partidului Muncitoresc Român și a guvernului țării, Mihail Sadoveanu a participat neobosit la activitatea Consiliului Mondial al Păcii. El a fost, de asemenea, membru în Comitetul pentru decernarea premiilor internaționale Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare”.

Ca semn al prețurii operele sale literare și a activității sale noble în mișcarea internaționa-lă pentru pace, l s-au acordat Medalia de Aur a Consiliului Mondial al Păcii și Premiul Internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare”.

În marile lupte desfășurate de masele populare, sub conducerea partidului, pentru instaurarea regimului democrat-popular și construirea socialismului, Mihail Sadoveanu a fost prezent cu scrierul, cuvîntul, cu fața sa.

În urmă cu 10 ani, cînd partidul sârbătorea trei decenii de la întemeierea lui, Mihail Sadoveanu spunea: „Un urmaș al generațiilor suferințelor aduce o-magului său de recunoștință osten-țelor îndrăznețe al Revoluției comunistilor care au început, acum 30 ani, opera lor de bine și al Partidului Muncitoresc Român care săvîrșește fața cea mare, de pace și iubire”.

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat și al Guvernului Republicii Populare Romine, aduc un ultim salut lui Mihail Sadoveanu, marele scriitor, liu devotat al poporului român.

Neștersă va rămîne în inimile noastre, amintirea sa lîm-minoasă.

Adio, scump tovarăș și prieten!

A vorbit apoi acad. Atanasie Joja, președintele Academiei R. P. Romine. Unul dintre cei mai mari scriitori contemporani al literaturii universale — a spus el — cetățean de seamă al patriei noastre, ne-a părăsit, dar el ne-a lăsat moștenire o operă vastă, în care înalta măiestrie artistică dă un relief excepțional sentimentelor de dragoste pentru cel obișnuit în trecut, pentru cel ce astăzi sînt ziditorii societății socialiste. Maestrul Mihail Sadoveanu a plecat, dar prin opera sa este prezent printre noi și va continua să fie prezent în memoria și simțirea generațiilor ce vor urma, fiindcă, în imagini stră-lucitoare, într-o limbă înegaială, el a exprimat fondul de sentimente, de ideal asupra lumii și de năzuință spre o viață mai bună a poporului nostru.

Membru fondator al Academiei Republicii Populare Romine și vreme îndelungată vice-președinte al acesteia, Mihail Sadoveanu a adus o contribuție importantă la închegarea acestui înalt for de știință și cultura, la crearea spiritului nou care anima cercetarea științifică indisolubil legată de procesul construirii socialismului. Academia R.P. Romine se înclină cu profund respect în fața memoriei lui Mihail Sadoveanu, mare scriitor, luptător neobosit pentru progres și pace; ea re-simțe mîndria legitimă de a fi fost ilustrată de genul lui.

Ministrul învățămîntului și Culturii, Ilie Murgulescu, a vor-bit apoi despre personalitatea multilaterală a lui Mihail Sadoveanu, un din prezențele culturale cele mai vii ale timpului nostru. Oprele sale — a spus printre altele vorbitorul — au dezvoltat la generațiile tinere, timp de peste o jumătate de veac, gustul pentru cartea bună, interesul pentru istoria fră-mîntată a poporului nostru, pre-țuirea oamenilor muncii de pe ogoare și dragostea față de frumusețile peisajului rominesc, limba baladelor și a croniclelor, graiul viu al poporului.

Mihail Sadoveanu a fost un educator al tîneretului nu numai prin minunatele sale opere literare. El a fost și un mult prețuit autor de manuale școlare. Nu există bibliotecă ori li-brărie, nu există manuale de limbă romină în care pagini din opera literară a maestrului Mihail Sadoveanu să nu ocupe un loc de seamă.

Despre activitatea lui Mihail Sadoveanu ca militant de frunte la luptele pentru cauza păcii și prieteniei între popoare a vorbit în continuare acad. Hora-riu Hulebi vicepreședinte al Comitetului Național pentru a-părarea păcii. Întreaga activitate a puternicului sale personalității — a spus el — rămîne o plină veșnic vie pentru noi și generațiile viitoare. Cu adîncă înțelegere a mersului istoriei, Mihail Sadoveanu și-a dat în-totdeauna adrețuna la marile acțiuni și manifestări menite să bareze calea războiului, a militat neobosit pentru mobilizarea maselor largi în lupta pentru pace și înțelegere între popoare.

Omagiul adus lui Mihail Sadoveanu de către cel cărora jo-a fost dascăl și coleg, și-a găsit expresie în cuvintele acad. Zaharia Stancu, secretar al Uniu-nii scriitorilor. De pe urma min-ții lui luminate, a sufletului său neasurată de bogat, ca însăși natura patriei sale pe care a cunoscut-o și iubit-o ca niimeni

altul — a spus vorbitorul — do pe urma minților lui harnice, tezaurul literaturii noastre s-a îmbogățit cu peste 100 de scrieri de o neprețuită valoare.

Urtașul lui operă, epopee emoț-ionantă și cîntecă a suferin-țelor poporului plină în clipa eliberării sale, izvorăște masivă, monumentală din depłina cu-noaștere a sufletului acestui popor, din permanența veghe a scriitorului, cu inima lipită de inima poporului său, cu urechea ațîntită la cîntecul lui de dor și de nădejde. După eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, a spus vorbitorul, în-ținerit cu tinerețea anani-mă ce ne înconjoară, as-cultînd chemarea partidului comunistilor, el cel dintîi a dat exemplu de îndrăzneală crea-toare pe drumul unei lito-raturi noi, înnoiblate de măreț-sarceli: construirea socialismu-lui în țara noastră, apărarea păcii în lumea întreagă.

În numele scriitorilor sovietici a luat cuvîntul scriitorul Serghei Mihaikov, secretar al Uniunii scriitorilor din R.S.F.S.R. Rusia. El a spus: În aceste cli-pede de adîncă durere, scriitorii Ununii Sovietice se înclină cu plecate în fața corpului neinsuflit al scumpulor lor prieten și confrate, care, plectat pentru todeauna dintre noi, ne-a lăsat în nenumerate volume ale operele sale minunate — inima lui curată și sufletul lui drept.

Scriitorii Ununii Sovietice m-au însărcinat să transmit po-porului român înmăsa lor recunoștință pentru faptul că a dă-rulit lumii pe Mihail Sadoveanu.

Durero pe care o încercăm prin această grea pierdere — a arătat în cuvîntul său strungă-rul Mihail Gavrilscu de la Atenelele Centrale ITB — este cu atît mai mare, cu cît, prin în-țelegerea din viață a lui Mihail Sadoveanu, pierdem nu numai un scriitor de valoare universa-lă ci și un mare-patriot.

În persoana lui Mihail Sadoveanu pierdem un militant de seamă pentru idealurile celei mai înaltate ale societății noastre.

Marele scriitor dispărut, lubi-tor al frănimii noastre muncito-re, l-a adus de asemenea un ultim omagiu colectivistului Nico-lae Nedea de la gospodăria agricolă colectivă „Congresul al III-lea al PMR”, din comuna A-fumași.

În numele tîneretului, stu-dentul Aurel Ivan de la Facul-tatea de filologie a Universității „C. I. Parhon” a spus: Cu nemărginită durere conducem astăzi pe ultimul său drum pe veneratul maestru al literaturii rominești.

Mingul de dolliu a luat sffr-șit. În sunetelor marșului fune-bru, corgelul funerar pornește, îndreptîndu-se spre cîmîntirul Be-lu. În fruntea cortegiului este purtat un mare portret al ma-estrului Mihail Sadoveanu. Tin-erii muncitorii și tînera în plo-reaști costume naționale de po-plărituri pe care a știut atît de bine să le cînte în operele sale marile rapsod duceau coroane de flori. Pe perne purpurii erau purtate ordinele și medaliile cu care a fost distins cel dispărut.

Carul mortuar pe care se află scrierul înconjurat de flori, por-tește încot, urmat de membrii familiii defunctului, de prieten apropiați. În urma cortegi-ului funebru se află tovarășul Ștefan Voltec, membru al CC al PMR, al Consiliului de Stat și al gu-vernului, conducătorii al unor in-stituții centrale și organizații obștești, fruntași al vieții cul-turale. Trece ostașii companiei de onoare purtînd drapelul îndoliat.

De-a lîngul străzilor pe care le-a străbătut cortegiul funerar plină la cîmîntirul Bellu, se aflau mii de cetățeni, veniți să-și ia ultimul rîmas bun de la Mihail Sadoveanu.

La cîmîntirul Bellu, în fața cripei deschise, a vorbit scri-to-rul V. Em. Galan: „Îl știu pe Mihail Sadoveanu toți, citi-to-ri și scriitori, a spus el. A fost — printre noi, scriitorii — maestrul al tuturor și mare e-xemplu de urmat. Așa și rămî-ne — prin opera lui, prin tot ce ne-a dat, făcîndu-l. Opera lui Mihail Sadoveanu o conto-plă de mult cu viața mare și veșnică a poporului — care lo duce cu sine peste veacuri. Scump maestru, nu te vom uita nicîdată!”

În acordurile solemnă ale Im-nului de Stat al R. P. Romine, scrierul este coborît în cripta a-fiată între mormintele lui Mi-hail Eminescu, Gh. Coșbuo și Ion Luca Caragiale.

În semn de omagiu adus me-moriilor celui dispărut se trag salve de armă.

Lespedea de marmură a mör-mîntului poartă inscripția: „Mi-hail Sadoveanu — 1880-1961”.

Oameni și fapte

Tot ceea ce vrem să vă po-veștim în aceste rînduri se sprijină pe temelia a doua cifre. Colectivul fabricii de mobilă „Gh. Doja” și-a de-pășit în noul luni producția globală cu 11,3 la sută, lu-crînd în aceste zile în contul ultimței luni a anului. Acești colectivități a depășit cu peste sută la sută angajamentul de economii la prețul de cost, realizînd în această perioadă acumulări peste plan în va-loare de aproape 300.000 lei.

Oameni de cuvînt, cum bine li-a numit secretarul organizației de bază din întreprindere, tovarășul Iosif Fur-du, referindu-se la cei care au înfăptuit aceste cifre.

Să cunoaștem împreună pe cîteva din tovarășii care au pus temelia acestor succese. Maistrul LAJISLAU SCHOEFEL e unul dintre cei mai valoroși organizatori al producției în unitatea doua și un neobosit cercetător al nou-lui. El aparține o învalide care acie se aplică în toate fabri-cile de mobilă din țară — șefi-tura mecanică a profitorilor. În urma demonstrațiilor practice pe care maistrul Schröfel le-a făcut într-o consfățuire a inovatorilor din ramura industriei lemnușii, cu o lînd în urmă la Bucu-rești, inovația a fost generalizată pe țară. Mii de lei a eco-nomisit, la manopera, într-ep-rinderea „Gh. Doja”, pe ace-astă cale. Maistrul însă pre-feră să vorbească despre ex-periența altora, devenită bun al întregului colectiv.

Dintr-un schimb de ex-periență, la care am participat la Cluj, am învățat și am adus și la noi metoda tunde-rii mecanice a furniturii la circulară. De cînd ori se lucrează mai repede acum la această operativă, decît atunci cînd o executăm manual.

Vorbind despre generaliza-rea experienței înaintate, av-tem prilejul să-l cunoaștem și pe maistrul ADALBERT FEKETE. Tot din unitatea a doua și tot inovator. E, într-adevăr, ceva molipsitor în a-ceastă unitate: hîmnicia și pa-stușnea pentru noi. De la maistrul Adalbert Fekete a-judăm alte contribuții la reali-zarea planului și la creșterea sumelor din contul de econo-mii.

— În întreprindere — spune el — cele mai mari economii se realizează pe calea mano-peret, prin folosirea unor pro-cedee înaintate. Dimensiona-rea panourilor prin șabloane, aspirarea mecanică a supra-fe-țelor subjumiturile, croirea centrală a furniturii (și a-ceasta nu în ciuteva locuri cum se făcea pînă acum), schimbarea metodei de spri-tuit lacul, cu aceea de tur-nat, sînt doar cîteva aspecte din realizările din acest an ale colectivului nostru. În ta-lerul prețului de cost și al productivității jecare fapt cîntărește greu. Nu-i deci de

obiective de nedespărțit, așa cum cere partidul.

În obștirea unde se lucrează de multă vreme se în-țeleg de inimă și de inimă plă-cute. Și de asta dată am în-merit la timp. Feste o zi-două, BRIGADA LUI CAROL KOLMANN ar fi expediat la ex-pozitiile internaționale a-ceste tipuri de dormitoare care vor face să se vorbească mult despre fa-mila timpurilor arădene. Prin frumusețea muncii lor, poți cunoaște îndeaproape brigada.

Oameni unii și unii, artiști cu adevărat în meseria lor. Oameni și fapte... Și totoda-tă dovezi grătoare a harniciei cu care lucrează colectivul fabricii „Gh. Doja” pentru a-și respecta cuvîntul dat în fața partidului.

M. ROSENFELD

Adunarea utemiștilor

Zilele trecute a avut loc adunarea generală pentru dare de seamă și alegeri a organizației UTM de la Serviciul tehnic al uzinelor „Gheorghe Dimitrov”.

Darea de seamă prezentată de Ilderim Popescu, secretar organizației UTM, a scos în evidență contribuția tinerilor la buna desfășurare a producției, evidențînd în mod deosebit pe tinerii Dezideriu Schmidt și Ludovic Duș la lucrările de producție, precum și pe tinerii inovatori Ioan Jivan și Ionel Silenian, care au realizat economii co depășesc suma de 20.000 lei. Totodată, s-au arătat realizările brigăzilor de tîneret, recent înființate, la lucrările de producție, pe care le-a terminat înainte de termen.

Alte darea de seamă, cit și cel care au luat cuvîntul pe marginea ei, au criticat și unele aspecte negative ce se mai manifestă pe atunci. Astfel, printre altele, s-a arătat că biroul organizației UTM a neglijat munca de îndrumare a tinerilor pentru studiul literaturii de specialitate, care stă la dispoziția lor în biblioteca tehnică.

Noul birou care a fost ales trebuie să țină seama de lipsurile semnalate și să lupte pentru lichidarea lor. În felul acesta el va îndeplini sarcinile încredințate de adunarea generală a organizației UTM.

ILIE BUTARIU, corespondent.

Fruntașii în lupta pentru economii la fabrica „Gh. Doja”

mirare că în 9 luni am realizat pe cap de muncitor o productivitate de 110 la sută, iar pe cap de salariat înde-țelegem și mai mare, pe in-teraga întreprindere — ne împărtășește maistrul.

Tovarășul IOAN BAKTUS, inginerul-șef al întreprinderii, ne spune că economiile nu provin numai de la manopera

— E aproape anul — ne mărturisește el — de cînd for-ul nostru tutelar a organizat la noi în întreprindere un schimb de experiență la care au participat delegați din toată țara, tocmai pentru că în-țelegem de pe atunci am introdus cele mai raționale consumuri specifice de materiale. De a-terunci realizările noastre sînt și mai frumoase. Cu toate că în urmă cu cîteva luni am re-cutat tar normele de consum la fiecare material, totuși și în ultimul trimestru, unita-tile noastre, s-au încadrat în aceste norme, respectînd condițiile unei calități superioare.

Iată, de pildă, la jumăre, numai în trimestrul III, s-au economisit aproximativ 1950 metri pătrați. BRIGADA COMUNITĂȚII PETRU KLE-MENT a dăruit cu grîji fie-care bucățică de material. La cîet, economiile trec de 2600 kg. Prin recuperarea nitro-lacului s-au economisit în trei luni 30.000 lei, iar la diluant economiile se ridică la aproa-pe 4000 kg. S-au mai econo-misit zeci de metri cubi de cherestea pentru ambalaj, cherestea de țag, panzi și alte materiale. Fiecare muncitor a fost astfel

